

عنوان مقاله:

طراحی معماری یک، کارشناسی ارشد: فضاهای انعطاف پذیر با تکیه بر فضاهای چندعملکردی

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی معماری، شهرسازی و گردشگری (پژوهشهای کاربردی و راهکارهای نوین) (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سعیده وحیدی مطلق - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه حکیم سبزواری

وحید صدرام - استادیار دانشکده ی معماری و شهرسازی، دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

افزایش جمعیت شهرها در مقابل فضاهای کوچک اکثر ساختمان های مسکونی یکی از مشکلات سکونت عصر حاضر است. در تفکر قرن ۲۱، ایده ی تداخل فضاهای داخلی و سیال بودن تردد در آنها مورد توجه قرار گرفته است. انعطاف پذیری در طراحی مسکن را میتوان با توجه به تغییرات ابعاد زندگی، به عنوان راه حلی برای جلوگیری از گسیختگی تعاملات بین مردم و فضای زیستی در نظر گرفت؛ زیرا خانه را باید متناسب با نیازهای در حال تغییر انسان طراحی نمود. خانه های متعارف به اندازه های ۴۰ یا ۵۰ مترمربع فضای مناسبی برای زندگی نیستند؛ انعطاف پذیری در طرح معماری، می تواند فضاهای متنوعی را ارائه دهد که امکان سازگاری واحد مسکونی در طول زمان با شرایط مختلف را ایجاد کند و موجب شود ساختمان، گونه های جدیدی را از خود به نمایش بگذارد. در این پژوهش قصد داریم به طراحی فضاهایی برسیم که کاربری های مختلفی به خود می گیرند و صرفا اتاق های محصور نیستند که با بستن درها رابطه ی آنها با اطراف قطع شود، بلکه می توان با ایجاد دیوارهای متحرک در فضاها حس پویایی را ایجاد کرد. در این سیاهه با استفاده از روش کتابخانه ای و مرور ادبیات موضوع، ابتدا مفهوم انعطاف پذیری بررسی و سپس با روش مسئله محور به واکاوی مسئله پرداخته و در ادامه، سعی شده است فضایی انعطاف پذیر و تطبیق پذیر با خواسته های ساکنین با استفاده از دیوارهای متحرک در خانه، طراحی شود.

کلمات کلیدی:

دیوارهای متحرک، فضاهای متنوع، فضاهای بهینه، انعطاف پذیری، تطبیق پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1662087>

